

en altres punts, *sogullà* a Alcoi, *seüllà* a Carlet (J. G. M. 1935), els quals crec derivats de *CEBOLLA* amb -c- en aquella variant per contaminació de *soca*⁵

Que *assocar*, v., ve de *soca* no ofereix dubte generalment: val. *assocat* 'arrambat, adossat a paret etc' (partint de *soca* 'base de penya'): «un corral que està *asokát* al monte», explicant el que havia dit «està a la *sospalma* del monte» Simat de V., «allò està fondo: està *asokát* a la ralla del Xim» Quatretonda (1962); construït transitivament, en un doc. del Maestrat, del S. XVI (Culla, a. 1593: EmCasanova, *Rev d Llg i Dret* II, i, 78); crec que alguns ho alteren en una espècie de loc. prepositiva (a Simat alternativament: allò està al *sokat* de la lloma, o bé *assocat* a la lloma), i figuradament «*assocat*: flemàtic» (Lamarca).

Assocar naut. 'estrènyer ben fort' (*asóka la vela* 'lliga ben fort el car a la roda de proa perquè la vela no brandi', a 'l *paquet* 'estreny ben fort la corda que el lliga' StPolM. 1929), 'estrènyer ben fort una cosa contra una altra' (Moll, *AORBB* III, 66), mall. 'subjectar' (*BDLC* x, 171), 'fermar, encadenar' (ib., 510): amb àmplia difusió nàutica: fr. *souquer* «serrer fortament un amarrage, un noeud, les tours d'un cordage que lie ensemble deux ou plusieurs objects» (1687, Desroches): d'on basc *suca*, bretó *souka*, gr. mod. *σοκάρα* (Jal, *Gloss. naut.*, p. 1372), cast. *azocar* id. [1842], a Cuba «apretar con fuerza o estreosamente (*tabaco asocado*)» (Pichardo), *zocar* «amarrar, atar» a Nicaragua (*Rev Chil Hi y Geogr* LIX, 1928, 285), «apretar» al Salvador («No lu digás: te quedás *zocada* de la boca!», Salazar, «La Nación» de Bs. As., 1-1-1940).

Oc. *assouçà* «frapper, heurter», su-fr. *asòkà* «provoquer, choquer, offenser» (Jud, *VRom.* I, 193); port. *socar* «confundir, pisar», «espalmar (a massa de que se faz o pão», «apertar (a pólvora, no canhão)» «apertar muito (a volta ou o nó de um cabo náutico)», *sóco* «panca com a mão fechada»; V. d'Àger *socar* «tocar de pícs al vell [bèliti] ab la tetlla» (Porcioles, p. 38): segons la coincidència semàntica d'aquests últims s'hauria passat des de 'picar fort' a 'fer un esforç enèrgic' i d'aquí a 'estrènyer fort': per a tot això, veg Gamlischeg (*EWFS*), Sainéan (*Sources Ind.* I, 136) i *AZOCAR* (*DCEC/DECH*).⁶ D'altra banda de la forma mossàrab *çoka* degué venir *açoká ls pins* 'tallar-los' en pobles limítrofs Garrigues-Priorat (Margalef, Poble de Granadella, 1835). *Assocador Dessocar*: andal. *de-socar* (AlcVencesdala).

Sembla que es degué formar com a derivat cat. de *socar* 'estrènyer una corda' el mot nàutic *socaire* amb el sentit primitiu 'home que està al peu de la càbria perquè s'hi enrotlli bé la corda' (*BDC* XIV, 62), i altres accs. nàutiques, de les quals són manlleus evolucionats el cast. *SOCAIRE* (*DCEC/DECH* [1587]) i port. *socairo* [mj. S. XVI]. Hi ha hagut algun parònim derivat de *CAIRE* que s'ha pogut sumar a aquell mot: *sots cairé* 'de la banda de': «e més fort era lo vent / com més la nit se'n venia, / que *sots cayre* de Turquia / nos levava la corrent», *Cobles de les Tres Naus* (fets de 1460, trets de l'«ed. corrupta» de 1596, Aguiló, *Cançonet d'Obres Vulgars*, 1900, v. 35; mall *soscat*-

re 'fracàs, contratemps, desgràcia'.

CPT: *Soca-llis*. De *soca-rel*, *arrencar de* ~ 'des dels fons' (*LleuresC*, 76), o de *soca i arrel* (*DAG*), però generalment es diu en aquella forma, en cat. central, també a Eiv. («*socarrel*: de cuajo», PzCabr.); paral·lel de *sòl a rel* (que ens mostra com a idea bàsica 'extirpant des de l'arrel fins arran de terra' o sigui rabassa i tot): «lo temporal --- arrancà de *sòl a rel* una morera grossíssima que tota ma vida l'havia vista allí», Jer. Pujades (*Dietari* I, 1601).

¹ Formació poc clara: segons les normes de la gramàtica normal, el diminutiu hauria de ser o *çuaiq* o bé *çuaiq*. Resultant d'una mena d'encreuament entre els dos? O més aviat *çuaiq*? Potser err. tip. en lloc d'aquest. — ² *La Jòca* (*žòka*) és el nom d'un penyal ingent voltat de cingles verticals i amb estreta plataforma a dalt, en els Ports de Tortosa, muntanya amunt de Mas de Barberans, cap a La Caramella [1928], amb un quasi-bessó dit *La Eròssa*. També podria ser això, amb l'arabització *č > ğ*. Però vist des dels cims veïns, em sembla més plausible identificar-ho amb el *jóc* dels ocells i aviram (cat. occid. *jòc*), perquè és segur que s'hi posen a descansar els ocells de presa. — ³ Amb raó assenyalats per JHubschmid (*III Congr Int Top.*, 186, 187) junt amb *ixoko* 'articulació dels dits', que podria venir de la idea 'bonyet protuberant'. Molt més problemàtica és ja certa parentela romanesa, iugoslava i apúlia que creu poder-hi afegir. Semblen ser manlleus (prov. o cat.) el sic., cal. i liparès *zuccu* 'base e piede dell'albero', «ceppo» (Traina, 49); *VKR* III, 316; cf. Aleppo-Calvaruso, s. v. *súq*. Trobem el mot fins en grec medieval i modern: *τσόκος* 'soca tallada', *τουχάνι*, *-άλι* 'martell'; ja *τσόκος* 'martell' Const. Porphyrogenetos i *τσουκανιζω* S. IX, veg. GMeyer, *Roman Lehnworte im Ngr*, 93, que potser no es pot descartar que siguin manlleus directes del gal de Galàcia. — ⁴ Per a formes rètiques, ell mateix, *Gesch d Bundnerroman Kirchenspr*, p. 46; d'altres italo-rètiques, *AIS* 536. En *ARom.* VI, 210-221, hi afegí un cèlt. ant. *cando-soccus* 'morgó de vinya', sobre el qual també s'ha de tenir en compte Weisgerber, *Spr d Festlandkelten*, 66; 2, 209. — ⁵ Encara que semànticament no fóra inversemblant, no veig manera de lligar amb *soca* o *soc* el nom del poble de *Susqueda*, per més que Botet (GGC, Gir. 1019) ens faci saber que apareix anomenat *Sucheda* «en alguna escriptura». Altrament dada que convindria confirmar o desmentir: i no serà fàcil, per l'escassa documentació que hi pot haver d'una població isolada en el fons de la gorja del Ter, i a la ratlla entre la Selva i les Guilleries (ja és bisbat de VIC, però partit de Sta. Coloma; manca en el Nom. d'Àl·sius, i en el cens de 1359). La -s- no s'explicaria, i ecològicament fóra tant o més plausible que sigui col·lectiu de *sisca*. Però la *u* no lliga; veg, tanmateix, la suggerència que hi faig a *SISCA*. Només si es confirmés la forma *Sucheda* gosaríem suggerir que resultés d'un encreuament entre dues denominacions concurrents *Soqueda* i **Sisqueda*; o **Soceda* (*RSUC-